

ಮೊಮ್ಮೆಗೂ, ಮೀನೆ ಅಳಿಯ್ಯ ದೊಡ್ಡಚೆದ್ದಿಯಲ್ಲಿ ಬರಿಮ್ಮೆಯಲ್ಲಿ ಎದ್ದು ಬಂದು... ಪುಟ್ಟಲ್ಕೆಯಿಲ್ಲನ್ನ ತನ್ನ ದೊಡ್ಡಬೇಕಿನಲ್ಲಿ ಕೂರಿಕೊಂಡು ಇಡೀ ಕಾಡು ಪ್ರತಿಧ್ವನಿಸುವಂತಹ ಶಬ್ದ ಮಾಡುತ್ತ ಬಂದು ವರ್ಷ ಒಡಾಡಿದ್ದವನ ವರ್ಷಗಳ ನಂತರವೇ ನೋಡಿದ್ದ ಈಲು... ಬಾವಿಗೆ ಬಿಧ್ವಳೋ... ತಳ್ಳಿದರೋ... ತಿಳಿಯಲಾರದ ಹೋಳಿಯಲಾರದ ಯಾರೂ ಮಾತನಾಡಲಾರದ ಅವಳ ಹೆಸರನ್ನ ಹೇಳಲು ಹೆದರುವಂತಹ ಬಂದು ಅನಿವೃತ್ತ ಕಗ್ಗಂಟಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಕಾದಿನ ಆ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಎಲ್ಲರ ಮನಸ್ಸಿನಲ್ಲೂ ಸ್ವಷ್ಟಿಸಿದ್ದ ಪುಟ್ಟಲ್ಕೆಯ ಸಾಪು ಒಮ್ಮೆಲ್ಲ ನೇನಪಾಯಿತವಾಗಿಗೆ...

ಬೈಕೆನ ಮುಂದೆ ಸುಮ್ಮನೇ ಹಟ ಮಾಡುತ್ತ ಚೇರುತ್ತಿದ್ದವಳ ಈತನೇ ತನ್ನ ಎಡಗೆಯಲ್ಲಿ ಬೈಕನ್ನು ಬಿಡುತ್ತಲೇ ಹುಳವನ್ನು ಎತ್ತಿ ಎಸೆದಂತೆ ಎಸೆದಿರಬೇಕು ಅಂತನ್ನಿಸಿಟ್ಟಿತವಾಗಿ... ಪುಟ್ಟಲ್ಕೆಯ ಸಾಪು, ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಅಂತಲ್ಲ ಶಾಲೆಯ ಆ ದಿನ ಮಾತನಾಡುವಾಗಿ... ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡ ಆತ್ಮಹತ್ಯೆ ಅನ್ನು ಪಡ, ಹೀಡೆಯಂತೆ, ಬಂದು ಕೇಳಿನಂತೆ, ಬಂದು ಉಪದ್ರವದಂತೆ ಬೆಳೆಯುತ್ತಲೇ ಅವಳ ವೇಚಾನಿಕ ಮನೋಭಾವದ ನಡುವೇಯೂ ಅರಗದ ಕಲ್ಲಿನಂತೆ ಉಳಿದುಬಿಟ್ಟಿತ್ತು.

4

‘ಪ್ರಶಾಂತ ಮಾಮ ಜೋಕಾಲಿ ಆಡುತ್ತಿದ್ದ ಅಂತ ಅಂದಿದ್ದನಂತೆ. ಆಗ ಅಮ್ಮ ಚೆಷ್ಟುನೇ ಚೇರುತ್ತಿದ್ದಳಂತೆ’ ಅಂದಿದ್ದಳು ವೈಶಾಲಿ ಹೋಸ ಕನ್ನಡಸಾಲಿ ಮಾಸ್ತುರರ ಬಳಿ. ಅವರು ಕೆನ್ನೆಗ್ಗೆಯಾಗಿ ಅವಳ ಎಲ್ಲಾ ಮಾತು ಕೇಳುತ್ತಿದ್ದರು. ನಿಮ್ಮನೇಯಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಜನ ಅಂತ ಶರುಪಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ವೆಲ್ಲಿಗೇ ಕೊಂಡೊಯಿಲ್ಲತ್ತು. ನಿಮ್ಮಮುನ ಹೊಟ್ಟೇಲಿ ನನಗಿಂತ ಮುಂಚೆ ಗಂಡು ಮಗು ಹುಟ್ಟಿತ್ತಂತೆ. ದ್ಯೇಯ್ಯದ ಶಾಪಾನೋ ಎಂಥಳೋ ಅದೂ ಸತ್ಯ ಹೋಯ್ಯಂತೆ— ಅಂದಿದ್ದವಳು ಆ ತಾಳಿಕ್ಕನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ತೆರೆದಿದ್ದಳು. ಅಮ್ಮ ಅವಳಿಗೆ ಸತ್ಯ ಹೋದ ವೈಶಾಲಿಯ ಅನ್ನನ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೂ, ಅವು ಆ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೂ, ವೈಶಾಲಿಯ ಅಮ್ಮನ ಸದಾ ಬೇಯಿವ ದೂರದ ಹಳ್ಳಿಯ ದದಮ್ಮ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೇಳಿದ್ದೂ, ಅವಳ ಸಹಪಾಲಿಗಳ ಕಿವಿಗೆ ಅವರವರ ಅಮ್ಮಾದಿರು ಮಾತಾಡಿದ್ದು ಹೇಳಿದ್ದೂ

ಎಲ್ಲದೂ ಬೇರೆ ಬೇರೆಯಾಗಿತ್ತು. ವೈಶಾಲಿಗೆ ಈ ಹಳೆಯ ಕಂಥಗಳ ಕುರಿತು ಒಂಥರ ಬೇಸರ ಅನುಮಾನ ಏರಡೂ ಹುಟ್ಟಿಕೊಂಡಿತ್ತು. ನಡೆದುರೆಲ್ಲವಾ ಕನಸಾಗಿ ಕರಗಿ ಹೋಗುತ್ತದೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಚಿಂತೆ ಮಾಡಬಾರದು ಎನ್ನುವ ನಿಲುವಿಗೆ ಒಂದಿದ್ದಳು. ಆದರೆ, ನನ್ನ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಈಗ ನಾನು, ನನ್ನ ಅಪ್ಪುಯ್ಯ, ನನ್ನ ಆಯಿ. ಇರ್ಲೇದು ಸಾರ್... ನನ್ನ ಅಳ್ಳಿ ಹೆಗೆ ಆಗುಹೊತ್ತೆ ಸೆತ್ತು ಹೋನಂತೆ... ಅಂದು ಮುಗಿಸಿದವಲು... ನನ್ನ ಮಾಮಾ ಪ್ರಶಾಂತ ಇದ್ದನಂತೆ. ಅವನೂ ಸೆತ್ತು... ಹೋ... ಅಂತಾ ಶುರುಮಾಡಿದವಳು ಹೋ ಅಂತಲೇ ಅಳ್ಳುತ್ತ ಅಳ್ಳು ನಿಲ್ಲಿಸದೆ ಮನೆಗೆ ಯಾರೋಟ್ಟಿಗೇ ಕಳುಹಿಸಲ್ಪಟ್ಟು ಅಲ್ಲೂ ಹೋ ಅನುಷುವದನ್ನು ಮುಂದುವರೆಸಿದ್ದಳು. ಎಲ್ಲ ಇದನೆಯತ್ತೆ ಅಕ್ಕೆಬುಬ್ರಾ ರಚೆ ಸೆಮೀಪದ ಮಧ್ಯವಾಷಿಕ ಪರಿಕ್ಕೆಯ ಸುತ್ತಲಿನ ಕಥೆ. ಗಳಿತಿ ರಾಣಿ, ಜಯಾ, ಕಮಲ ಕಡೆಯಿಂದ ಸಂಗ್ರಹಿಸಿದ ಮಾಹಿತಿ ಪ್ರಕಾರ ತನ್ನ ಲಾರಿ ದ್ಯೇವರ್ ಪ್ರಶಾಂತ ಮಾಮಾನೇ ಪುಟ್ಟಲ್ಕೆಯ ತಂದೆಯಂತೆ. ಆ ಪ್ರಕಾರ ಇಬ್ಬರೂ ಸಂಬಂಧಿಕರಂತೆ. ಈಗ ಒಂದೇ ಜಾತಿಯವರಂತೆ. ಅವರು ಇವರ ಮನೆ ಹೋಗಿ ಬರುಹುದಂತೆ. ಹೀಗಿಗೇ... ಉಳಿಕ್ಕೆ ಹೋಯಿಲು ಬಿಟ್ಟಾಗ ಮರಗಳ ಹಿಂದೆ ಪ್ರಾದೇಗಳ ಪಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಬೇಲಿ ಸಾಲುಗಳಲ್ಲಿ ಮಾತುಗಳು ಒಡಾಡಿದ್ದು. ಕಕ್ಕೆ ಕಾನಿನ ಅತಿಸಂದರ್ಭಿಯಂತೆ ಪುಟ್ಟಲ್ಕೆಯ ಅಲ್ಲೂ ವೈಶಾಲಿಯ ಮಾಮ ಅವಳನ್ನು ಲವ್ ಮಾಡಿ, ಲವ್ ಮಾಡಿ, ಲವ್ ಮಾಡಿ, ಒಡಿಕೆಹೊಂಡು ಹೋಗಿ ಗೋವಾದಲ್ಲಿ ಮದುವೆಯಾದನಂತೆ. ಆಗ ಬರುವಾಗ ಪುಟ್ಟಲ್ಕೆಯ ಕರದುಹೊಂಡು ಬಂದರಂತೆ. ಯಾರೇ ಗೋವಾಗೆ ಹೋದರೂ ಮಗು ಕರೆದುಹೊಂಡು ಬರುತ್ತಾರಂತೆ. ಹೋಗುವಾಗ ಏರಡು ಜಾತಿ ಬರುವಾಗ ಒಂದೇ ಜಾತಿ ಆಗುತ್ತಾರಂತೆ. ಹೋನಾನ್ನವರದ ಅಪ್ಪನ ದೊಡ್ಡಮುನ ಮನೆ ಎಂದು ದೂರ ದೂರ ದೂರ ಪ್ರಯಾಣ ಮಾಡಿ ಅಕ್ಕೆಬುಬ್ರಾ ರಚೆಯನ್ನು ನಿಜವಾದ ರಚೆಯಂತೆ ಕಳೆದು ಶಾಲೆಯ ಗಳಿತಿಯರ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಕಥೆಯನ್ನಾಗಿ ಬೆಳೆಸುಹೊಡು ಬಂದ ವೈಶಾಲಿಗೆ ಈಗ ದೊಡ್ಡಚೆಯ ದೊಡ್ಡ ಮನೆಯ ಅಟ್ಟದಲ್ಲಿನ ದೆವ್ವಗಳೂ ಜೊತೆಗೇ ಬಸ್ಸಿನಲ್ಲಿ ಮನೆಗೆ